பிரசங்கியார்/மூப்பர் உறவுகள்

பல ஆண்டுகளாக ஒரு சபைக்குப் பிரசங்கியாராகப் பணியாற்றியிருந்த ஒருவர் சமீபத்தில் அந்த சபையின் மூப்பர்களில் ஒருவராகவும் மற்றும் அதன் ஊழியராகவும் பணியாற்றும்படி சபையாரால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருந்தார். பிரசங்கியார்களின் நண்பகல் உணவு வேளையொன்றில், அந்தப் பகுதியில் இருந்த மற்ற பிரசங்கியார்கள் அவரைப் பாராட்டினார் கள். அவர்களின் பாராட்டுக்களை ஒப்புக்கொள்ள எழுந்த அவர் கூடுதலாக, "நான் கடந்த ஒரு வாரமாக மட்டுமே மூப்பராக உள்ளேன், மற்றும் நான் ஏற்கனவே பிரசங்கியார்களை வெறுக்கத் தொடங்கி விட்டேன்!" என்று கூறினார்.

நகைச்சுவையாக அவர் வெளிப்படுத்திய இவ்வித எண்ணப் போக்கானது சில வேளைகளில் உண்மையிலேயே மூப்பர்கள் கொண்டுள்ள எண்ணப்போக்காக உள்ளது. சில வேளைகளில் இந்த உணர்வானது பரஸ்பரமானதாக உள்ளது. மூப்பர்களால் தவறாய்க் கருதப்பட்டதாக நினைக்கின்ற பிரசங்கியார்கள், மூப்பர்களைப் பற்றிக் கூறச் சிறிதளவே நல்ல கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்த பரஸ்பர அவநம்பிக்கை மற்றும் வெறுப்பின் விளைவாக (அல்லது காரணமாக), சபையில் பிரச்சனைகள் முளைத்தெழும்புகின்றன, இது அந்த சபைகளின் பிரசங் கியார்களும் மூப்பர்களும் ஒருவருக்கொருவர் சரியான வகையில் உறவுபட்டிருக்கத் தவறியதால் ஏற்படுகின்றன.

பிரசங்கியார்களும் மூப்பர்களும் தங்கள் உறவுமுறைகளை மேம்படுத்தி னால் இந்தப் பிரச்சனைகள் தடை செய்யப்பட முடியும் என்பதே இப்பாடத்தின் ஆய்வுப் பொருளாக உள்ளது. இதை அவர்கள் எவ்வாறு செய்ய முடியும்? மூன்று படிநிலைகள் அவசியமானவைகளாய் உள்ளன.

கிறிஸ்துவைப் போன்ற எண்ணப்போக்குகளை வளர்த்தல்

சபை நடத்துனர்கள் யாவரும் கிறிஸ்துவைப் போன்ற எண்ணப் போக்குகளை வளர்த்துக் கொள்வது அவசியம். இது, அவர்கள் தங்களையே ஊழியர்களாய்க் காண்பார்கள் என்றும் தனிப்பட்ட அதிகாரம், வல்லமை அல்லது மகிமை ஆகியவற்றிற்குப் போட்டியிட மாட்டார்கள் என்றும் அர்த்தப்படும். அவர்கள், "உங்களில் எவனாகிலும் பெரியவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரரானாயிருக்கக் கடவன்"

(மத். 20:26) என்று இயேசு கூறியதையும், மற்றும் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களின் பாதங்களைக் கழுவி, அவர்களும் அதே போல் செய்யும்படி யாகக் கூறியதையும் நினைவுகூருவார்கள் (யோவா. 13:13-17). பணிவிடைக் கார எண்ணப்போக்கானது வேறு எதைக்காட்டிலும் மேலாக, மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் மத்தியில் உள்ள உறவை அழிப்பதாய்ப் பயமுறுத்தும் மேட்டிமையினால் உருவாக்கப்பட்ட புயல்களை அமைதிப் படுத்தும்.

சபைக்காக மரிப்பதற்குப் போதுமான அளவு அதை அன்புகூர்ந்த போது இயேசு செய்தவாறே (எபே. 5:25) கிறிஸ்துவைப் போன்ற மூப்பர்களும் பிரசங்கியார்களும் தங்கள் சொந்த நன்மைக்கு முன்னதாக சபையின் நன்மைகளைக் கருதுவார்கள். பதிலுக்கு இது, சபையில் உள்ள அனைவரும் தங்கள் சொந்த உணர்வுகளைக் காட்டிலும் அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது என்று உணர்ந்தறியும்படி அவர்களை வழிநடத்தும்.

இது சம்பந்தமாக, மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் என்ற இருசாராருமே - தேவனால் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட - தங்கள் "பணிநிலை" கள், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அவற்றை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக் கொள்வதில்லை என்பதை உணர்ந்தறிய வேண்டியது அவசியம். ஆகையால், மூப்பர் ஒருவர் நடத்துவத்துவத்தின் திறன் கொண்டிருந்தால், அதைப் பயன்படுத்தக் கடமைப்பட்டவராயிருக்கிறார் - ஆனால் சபையானது வழிநடத்தும்படி அவரை அனுமதிக்க மனமில்லாதிருந்தால், அவர் அதை (தம் வழிநடத்தும் திறனை)ப் பயன்படுத்துவதை வலியுறுத்தக் கூடாது. ஒரு பிரசங்கியாரும்கூட சுவிசேஷகராய் இருக்கும் திறனைக் கொண்டிருக்கலாம் - ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட சபையில் தமது பிரசங்கித்தலினால் என்ன பிரச்சனை எழுந்தாலும் அவைகளைப் பொருட் படுத்தாமல் அவர் அங்கு பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று அது அர்த்தப் படுத்துவதில்லை. அவர் இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்ல முடியும். இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளிலுமே "சபைக்கு மிகச் சிறந்தது எது?" என்ற கேள்வியே மேலாட்சி செய்கின்றது.

மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்களுக்கு இடையில் உள்ள உறவுகளைப் புரிந்து கொள்ளுதல்

மூப்பர்களும் பிரசங்கியார்களும் தங்களுக்கிடையே நிலவக் கூடிய தலை சிறந்த உறவு எது என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும். பிறகு அவர்கள் அந்தத் தலைசிறந்த தன்மைக்கு ஏற்றவாறு வாழ முயற்சிக்க வேண்டும்.

சபை நடத்துனர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் சொந்தப் பணிப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளனர். மூப்பர்கள், முதியவர்கள் (அதிக அனுபவ முடைய மனிதர்கள்), பாஸ்டர்கள் (மேய்ப்பர்கள்) மற்றும் ஆயர்கள் (கண்காணிகள் அல்லது மேற்பார்வையாளர்கள்) என்ற வகையில் சபையை வழிநடத்தும் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளனர். மந்தையின்மேல் "அதிகாரம்

செலுத்துகிறவர்களாக" இல்லாமல் அவர்கள் முன்மாதிரியினால், போதனையினால் மற்றும் இணங்கச் செய்தலினால் வழிநடத்த வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். பிரசங்கியார்கள், சபைக்குள்ளும் வெளியிலும் இருக்கின்றவர்களுக்கு வசனத்தைப் போதிக்க மற்றும் பிரசங்கிக்கப் பொறுப்புடையவர்களாய் உள்ளனர். சுவிசேஷகர்கள், சுவிசேஷ அறிவிப்பில் நேரத்தையும் முயற்சியையும் செலவிட வேண்டும். மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் ஆகியோருடைய பணிப் பொறுப்புக்கள் இரண்டுமே முக்கியமானவைகளாய் உள்ளன. இவ்விருவரில் எவருமின்றி சபையானது கர்த்தர் விரும்புகின்ற வகையில் செயல்பட முடியாது.

ஒரு சபையில் உள்ள மூப்பர்களும் மற்றும் பிரசங்கியாரும் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் உறவுகளைத் தலைசிறந்த வகையில் எவ்வாறு காண வேண்டும்? மூப்பர்கள் வேலை தருபவர்களாகவும், பிரசங்கியார்கள் வேலையாட்களாகவும் இருக்கின்றனரா? அவர்கள் தங்களை முதலாளி/தொழிலாளி என்ற உறவுமுறையில் காண வேண்டுமா? இதற்கான பதில் "இல்லை" என்பதாகவே உள்ளது. சபைக்கும் தேவனுக்கும் மூப்பர்களின் பொறுப்பானது அவர்களை, சபைக்குப் பிரசங்கிப்பது யார், அவருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய ஊதியம் எவ்வளவு, அவர் செய்ய வேண்டியது என்ன, மற்றும் அவர் தம் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுகிறாரா இல்லையா என்பவற்றைத் தீர்மானிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டாலும், மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார் ஆகியோருக்கிடையில் உள்ள உறவை அடிப்படையாகவோ அல்லது முழுமையாகவோ பணி அமர்த்துபவர்/பணியாளர் என்ற வகையில் கண்ணோக்குதலானது தவறானதாய் உள்ளது. பிரசங்கியார் தம்மை சுதந்திரமாய் இயங்குபவராகக் காணக் கூடாது அல்லது அவர் தம்மை மூப்பர்களுக்கு மேலாக அதிகாரம் கொண்டவராகவோ, மேலானவராகவோ காணவும் கூடாது.

மூப்பர்களும் பிரசங்கியார்களும் தங்களை உடன் வேலையாட்களாக, உடன் பணியாளர்களாக, அல்லது சக ஊழியர்களாக, "உடன் வேலையாட்களாக" (2 கொரி. 6:1), ஒரே நோக்க நிறைவேற்றத்திற்காக பொறுப்பின் மாறுபட்ட பகுதிகளுடன் ஊழியம் செய்பவர்களாகக் காண்பது அவர்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாக உள்ளது. ஒன்றுகூடி ஊழியம் செய்தல், சபையின் நன்மைக்காக ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைத்தல் என்பது அவர்களின் நோக்கமாய் இருக்க வேண்டும்.

போராட்டங்களைத் தவிர்த்தல் அல்லது தீர்த்தல்

போராட்டம் நிகழக் கூடிய பகுதிகளை மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும் உணர்ந்தறிய வேண்டும், மற்றும் போராட்டங்களைத் தவிர்ப்பதற்கோ அல்லது அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கோ தேவையானவை எதையும் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். போராட்டம் நிகழக் கூடிய பல பகுதிகள் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டும்.[1]

உபதேச வேறுபாடுகள்

பிரச்சனை: சில வேளைகளில், ஒரு உபதேச விஷயம் பற்றியோ அல்லது ஒரு வசனப் பகுதியை எவ்வாறு புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியோ மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும் கருத்து மாறுபடுவார்கள். இது நடக்கின்ற பொழுது, வழக்கமாய் இடர்ப்பாடு தொடருகின்றது.

தீர்வு: பிரசங்கியார் நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளுமுன்பாக முடிந்த வரையிலும், மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும், ஒருவர் மற்றவருடைய கண்ணோட்டக் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்வது அவசியமாக உள்ளது. அவைகள் அடிப்படையில் ஒத்துப் போகவில்லையென்றால், பிரசங்கியார் அந்த நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளாதிருக்க வேண்டும்.

ஏற்கனவே பிரசங்கியார் பணியில் இருக்கும் பொழுது, தீவிரமான உபதேச அல்லது வசன ரீதியான விவாதம் எழுந்தால் என்ன செய்வது? (1) பிரசங்கியார் தாம் விசுவாசித்துள்ளது பற்றி மூப்பர்களை வஞ்சித் திருந்தால், அவரைச் சென்றுவிடும்படி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (2) பிரசங்கியார் தமது மனதை மாற்றிக் கொண்டால், அல்லது அந்த விஷயமானது (கவனத்திற்குக்) கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால், "உபதேச விஷயங்கள்" என்ற பாடத்தில் உபதேசப் பிரச்சனைகள் பற்றித் தரப் பட்டுள்ள ஆலோசனைகளைப் பயன்படுத்த முடியும். (3) அவ்வளவாய் முக்கியத்துவமற்ற விஷயத்தினால் சபையில் பிரிவினை உண்டாகாதவாறு தவிர்ப்பதற்கு வேறு வழி எதுவும் காணப்படாத பட்சத்தில், அநேகமாக பிரசங்கியார் சபையை விட்டு விலகிச் செல்லுவது அவசியமானதாயிருக்கும். எந்த ஒரு தனிநபரின் உரிமையை நிலைநிறுத்துவதைக் காட்டிலும் கர்த்தருடைய சபையின் சமாதானமும் வளர்நிலையும் அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது.

பணி நிலை(யில்) குழப்பம்

பிரச்சனை: சபையின் பல்வேறு நடத்துனர்கள் - மூப்பர்கள், உதவிக் காரர்கள், மற்றும் பிரசங்கியார்கள் - என்ன செய்ய வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர் என்பது பற்றி சபையில் அடிக்கடி குழப்பம் ஏற்படுகின்றது. குறிப்பாக, பிரசங்கியாரின் பொறுப்புகள் மற்றும் அவர் தம் நேரத்தை எவ்வாறு செலவிட வேண்டும் என்பது பற்றி அவருடன் மூப்பர்கள் கருத்து ஒருமிக்காது இருப்பதன் காரணத்தினால் பிரச்சனைகள் எழுகின்றன.

தீர்வு: முதலாவது, (பிரச்சனை ஏற்படாதவாறு) தடுத்தல் என்பது முக்கியமானதாக உள்ளது! ஒரு சபையில் பிரசங்கியார் ஒருவர் தம் ஊழியத்தைத் தொடங்கும் பொழுது தெளிவாய்ப் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு உடன்பாட்டை ஏற்படுத்துவதினால் இப்பிரச்சனையானது பெரும்பாலும் தீர்க்கப்பட முடியும். பிரசங்கியார் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது பற்றி மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும் கருத்து ஒருமித்தவுடன் இந்த உடன்பாடானது எழுத்து வடிவாக்கப்பட்டு கையெழுத்திடப்பட வேண்டும். காலம் கடக்கையில் ஏதேனும் மாற்றம் நிகழ்ந்தால், அந்த மாற்றங்களை மூலப்பதிவில் ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது.

இரண்டாவது, செய்தித் தொடர்பு முக்கியமானதாக உள்ளது! (மூல உடன்பாட்டில் அடங்கியிராத) எதிர்பாராத ஒன்று எழுந்தால் அல்லது மூல உடன்பாடு செயல்படாமல் போனால், மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும் சூழ்நிலையைக் குறித்துத் தாராளமாய்ப் பேசக் கூடியவர்களாய் இருப்பது அவசியம். செய்தித் தொடர்பின் வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கிடையில் திறந்த நிலையில் காக்கப்பட வேண்டும்.

பிரசங்கியார் அதிருப்தி

பிரச்சனை: பிரசங்கியார்கள், தாங்கள் மூப்பர்கள் மற்றும்/அல்லது சபையினர் ஆகியோரால் தவறாய் நடத்தப்படுவதாக உள்ளுணர்வை அடிக்கடி கொண்டுள்ளனர். இது பிரசங்கியார் (விலகிச்) செல்லக் காரணமாகி விடலாம். நமது சகோதரத்துவத்தில் ஒரு பிரசங்கியார் ஒரு சபையில் ஓரளவு குறுகிய காலம் (இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் அல்லது அதற்குக் குறைவான காலம்) தங்கிப் பணியாற்றுதல் என்பது விதிவிலக்கு என்பதற்கு மாறாக விதியாகவே ஆகியிருக்கின்றது. பிரசங்கியார் நீண்ட காலம் தங்கிப் பணியாற்றினால் சபை அதிகமாய் வளர வாய்ப்புண்டு என்று பெரும்பாலான சபை வளர்ச்சி நிபுணர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர்.

தீர்வு: இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க உதவுவதில் மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும் சிலவற்றைச் செய்ய முடியும். பிரசங்கியார் குறைந்தபட்சம் பின்வருபவற்றைச் செய்ய முடியும்:

(1) அவர் தமது எதிர்பார்ப்புகள் எவ்வளவு எதார்த்தமானவைகளாய் உள்ளன என்று மதிப்பீடு செய்ய முடியும். பிரசங்கியார்கள் நல்ல வாழ்வை உடையவர்களாய் இருந்தும் எப்பொழுதும் அதிகமானவற்றை விரும்பு கின்ற "பாழான குழந்தை" தன்மையுள்ளவர்களாய் பெரும்பாலும் தோற்றம் அளிக்கின்றனர்.[2] பிரச்சனைகள் எதுவுமற்ற முழு நிறைவான சபைகள் என்று எதுவும் இருப்பதில்லை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தறிய வேண்டும். (முழு நிறைவான சபை இருப்பினும், உறுப்பினர்கள் ஒரு முழு நிறைவான பிரசங்கியாரை எதிர்பார்த்திருக்கலாம்!)

(2) பிரசங்கியார் பிரசங்கித்தலுக்கான தமது தூண்டுதல்கள் மற்றும் எண்ணப்போக்குகளைப் பற்றியும் தம்மைத்தாமே கேட்டுக் கொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு சிறு விஷயம் பற்றியும் அவர் முறையிட்டுக் கொண்டிருந்தால் தம்மை அவர் எவ்வாறு ஆமோஸுடனும் பவுலுடனும் ஒப்பிடுவார்?

(3) சந்திக்கப்பட வேண்டிய சட்டரீதியான/முறையான முறையீடுகள் அல்லது தேவைகளை பிரசங்கியார் கொண்டிருப்பினும், அவர் இந்த முறையீடுகள் அல்லது தேவைகளைத் தனக்குள் ஒரு வெறுப்புணர்வைக் கட்டியெழுப்ப அனுமதிப்பதற்கு மாறாக அவற்றை மூப்பர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அவர் அதிக ஊதியம் தரும் இன்னொரு வேலையைத் தேடிச் சென்று, அவர் ஏன் விலகிச் சென்றார் என்று மூப்பர்களைத் திகைப்படையச் செய்வதை விட, அவர் "எனக்கு ஊதிய உயர்வு தேவை" என்று மூப்பர்களிடம் கூறுவது மேன்மையானதாக இருக்கும்.

மூப்பர்களும் தங்கள் பங்கைச் செய்ய வேண்டும். பின்வரும் ஆலோசனைகள் மூப்பர்களுக்கு இன்றியமையாதவைகளாய் உள்ளன:

(1) பிரசங்கியார்களுக்கு நல்ல வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கும்படி மூப்பர்கள் காண வேண்டும். அதற்கு ஒரு நியாயமான ஊதியம் தேவைப்படுகின்றது. பிரசங்கியார் தம்மைத் தாமே எவ்வாறு கவனித்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வாறு கவனிக்கத் தயங்கும் பொழுது அல்லது புறக்கணிக்கும் பொழுது மூப்பர்கள் சில வேளைகளில் அவரைக் கவனிப்பது அவசியமாய் உள்ளது.

(2) (முழு நேரப்) பிரசங்கியார்களின் உலகப்படியான நலமானது மூப்பர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது என்பதை மூப்பர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்! அவர் (ஊதிய) உயர்வைப் பெறுகிறாரா இல்லையா என்பது அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஆர்வத்திற்குரிய கேள்வியாய் இருக்கலாம்; அது (ஏறக்குறைய நேரடியான அர்த்தத்தில்) அவருக்கு வாழ்வா அல்லது சாவா என்ற விஷயமாய் இருக்கும்!

மூப்பர் அதிருப்தி

பிரச்சனை: சில வேளைகளில் மூப்பர்கள், தாங்கள் பிரசங்கியாரால் தவறாக நடத்தப்படுவதாக உணர்ந்தறிகின்றனர். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக வைத்துக் கொள்ளும்படியாக நல்ல பிரசங்கியார் ஒருவரைப் பணிக்கு அமர்த்தி, அவருக்கு நல்ல ஊதியம் அளித்துச் சிறந்த முறையில் அவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்பலாம். பதிலுக்கு அவர் தம் எஞ்சியுள்ள வாழ்நாள் முழுவதிலும் அங்கு நிலைத்திருப்பதை எதிர் பார்ப்பது போலப் பேசலாம். இருந்த போதிலும், அதைக்காட்டிலும், பெரிய சபை ஒன்றிற்கு (பணியாற்ற) அவர் முதல் வாய்ப்பொன்றைப் பெற்று, சென்று விடுகின்றார் - மற்றும் பிறகு மூப்பர்கள் மீண்டும் எல்லாவற்றையும் (செய்யத்) தொடங்க வேண்டியதாகின்றது. விட்டுச் சென்ற பிரசங்கியாரைப் பற்றி அவர்களுக்கு வெறுப்புணர்வு ஏற்படுகின்றது மற்றும் அவரால் தாங்கள் “மாபெரும் விஷயங்களுக்கு” படிக் கற்களாகப் “பயன்படுத்தப்” பட்டு விட்டதாக அவர்கள் அடிக்கடி உணருகின்றனர். பிரசங்கியார்களும் தங்களைப் பற்றி அல்லது தங்கள் நம்பிக்கைகள் பற்றி தவறான கருத்தை ஏற்படுத்தி, தங்கள் ஒப்பந்தகளுக்கேற்றபடி வாழத் தவறி விடலாம் (அவர்கள் சோம்பேறிகளாய் இருக்கலாம்), மூப்பர்கள் அறியாமல் அல்லது அவர்களின் அனுமதி பெறாமல் சிலவற்றைச் செய்ய (அல்லது சில பொருள்களை வாங்க) சபையை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளச் செய்யலாம் அல்லது மூப்பர்களை நியாயமற்ற வகையில் விமர்சிக்கலாம்.

தீர்வு: இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க மூப்பர்கள் பின்வருபவற்றைச் செய்ய முடியும்: (1) பிரசங்கியார் சோம்பேறியாய் இல்லாதிருப்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். முதலில் மூப்பர்கள் சரியான பிரசங்கி யாரைப் பெறுவதற்குத் தங்களால் இயன்ற அளவு சிறப்பாய்ச் செயல்பட வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு அவர்கள், குறிப்புரைகளைக் கேட்கலாம் மற்றும் அவர் (முன்பு) பிரசங்கித்த சபையின் மூப்பர்களிடம் கருத்துக் கேட்டு ஆய்வு செய்யலாம். (2) முறையான அடிப்படையில் பிரசங்கியார்

தங்களுடன் செய்தித் தொடர்பு கொள்ளும்படி ஊக்குவியுங்கள். (3) பிரசங்கியாரையும் அவரது குடும்பத்தையும் சந்தோஷமாய் வைத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். அதே வேளையில், அவர் விட்டுச் செல்ல முடிவு செய்தால், அங்கேயே இருக்கும்படி அவரை வலியுறுத்தக் கூடிய வழியெதுவும் இல்லை என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தறிய வேண்டும்.

செய்தித் தொடர்பு தோல்விகள்

பிரச்சனை: மூப்பர்களுக்கும் பிரசங்கியாருக்கும் இடையில் பல விஷயங்களில் பிரச்சனைகள் எழக் கூடும் என்றிருக்கையில், செய்தித் தொடர்பில் ஏற்படும் தடைதான் பெரும்பாலான பிரச்சனைகளுக்கு வேராக உள்ளது. அவர்களின் உறவுமுறையின் பல அம்சங்களில் செய்தித் தொடர்பு தோல்விகள் ஏற்படலாம்: (1) மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார் ஆகியோருக்கிடையில் ஏற்படும் ஆரம்ப கட்ட செய்தித் தொடர்பானது போதுமானதாய் இல்லாதிருக்கலாம்; எந்த ஒரு தரப்பினராலும் எதிர் பார்ப்புகள் தெளிவாக்கப்படாதிருக்கலாம். (2) அதன் பிறகு, அவர்களுக் கிடையில் மிகச் சிறிய அளவிலேயே செய்தித் தொடர்பு இருக்கலாம். அவர்கள் மிகவும் அரிதாகவே சந்திப்பார்கள் அல்லது ஒன்றுகூடுவார்கள். (3) அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்வதில் இடர்ப்பாடு கொள்ளலாம். செய்தித் தொடர்பு ஏராளமாயிருப்பினும் அது வெற்றிகர மானதாய் இல்லாதிருக்கலாம். மூப்பர்களும், பிரசங்கியார்களும் தாங்கள் விஷயங்களை மாறுபட்ட வகையில் காண்பதை, தாங்கள் மாறுபட்ட இடங்களிலிருந்து “வந்துள்ளதை,” தாங்கள் மாறுபட்ட வெளிநோக்குகள் கொண்டுள்ளதை, ஒரு சேரப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதிலும் சிறப்பாக பிரசங்கியார் இளம் வயதானவரானால் இவ்விதப் புரிந்து கொள்ளுதல்கள் மிகவும் அவசியம்.

தீர்வு: இந்தப் பிரச்சனைகளுக்குப் பல தீர்வுகள் உள்ளன:

மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார் ஆகியோருக்கிடையில் அவர்களின் உறவுமுறை மற்றும் பொறுப்புகள் குறித்து ஒரு தெளிவான புரிந்து கொள்ளுதல் - மற்றும் அது வடிவமைக்கப்பட்டு எழுதப்படுதல் சிறப்புக் குரியதாய் இருக்கும் - அடையப்பட வேண்டும். பிரசங்கியார் எப்பொழுது விடுமுறை எடுத்துக் கொள்ளலாம், அவர் உள்ளூர்க் கல்லூரியொன்றில் வகுப்புகள் எடுக்கலாமா கூடாதா போன்ற வசதிகள் பற்றிய கேள்விகளை வெளிப்படையாகக் கொண்டு வந்து, பிரசங்கியார் தமது ஊழியத்தைத் தொடங்கு முன்பு அவற்றைப் பற்றித் தாராளமாய்க் கலந்துரையாட வேண்டும்.

கர்த்தருடைய ஊழியம் பற்றி, மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும் முறைப்படியும் முறைசாரா வகையிலும் அடிக்கடி பேச வேண்டும். அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்தச் சுதந்திரம் என்பது அவர்களின் செய்தித் தொடர்பின் பண்பாய் இருக்க வேண்டும்.

செய்தித் தொடர்புக்கு (பேசுபவர்கள் மற்றும் கேட்பவர்கள் என்ற இரு வகைகளிலும்) மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும் நேர்மையான மற்றும் தீர்மானமான வகையில் முயற்சி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, பிரசங்கியார்

இளம் வயதினராகவும், தற்காலிகமாக பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டவராய் இருப்பதாலும் மூப்பர்கள் அவருடன் சமமாய்ப் பேச முடியாது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. மறுபுறத்தில், பிரசங்கியார் தம்மை மூப்பர்களிடமிருந்து பிரிக்கும் இடைவெளியைப் பாலமிட்டு நிரப்புவது தம் பொறுப்பு என்பதை உணர்ந்தறிவது அவசியம்.

நபர்த் தன்மைப் பிரச்சனைகள்

பிரச்சனை: சிலவேளைகளில் மூப்பர்களும் பிரசங்கியாரும் உடன்பட முடியாமல் போகின்றது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்குக் காரணம் என்ன?

சில பிரச்சனைகள், மூப்பர்களாக மற்றும் பிரசங்கியார்களாக ஊழியம் செய்யும் மனிதர்களின் பலவீனங்கள் அல்லது ஒழுக்கமின்மைகளின் காரணத்தால் எழுகின்றன. கோட்பாட்டின்படியாக, சபை நடத்துனர் ஒவ்வொருவரும் 100 சதவிகிதம் கிறிஸ்துவைப் போல இருந்தால் "நபர்த் தன்மைப் பிரச்சனைகள்" எதுவும் சபையைப் புண்படுத்த முடியாது. இருப்பினும், சபை நடத்துனர்கள் யாவரும் மனிதர்களாகவே உள்ளனர் மற்றும் அவர்கள் தவறுகளைச் செய்கின்றனர். ஆகையால், அவர்களின் பலவீனங்களும், ஒழுக்கமின்மைகளும் மற்றும் பாவங்களும் இறுக்கத் திற்கும் இடர்ப்பாட்டிற்கும் காரணமாகின்றன. பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமான பலவீனங்களென்று பின்வருபவைகளைக் கருதலாம்: மிகவும் அதிகமாக உணர்வுக் கூறுடன் இருத்தல்; போதுமான அளவு மனக்கிளர்ச்சி யற்றவராயிருத்தல்; இரக்கத்தில் குறைபாடு; மன்னிப்பதில் குறைபாடு அல்லது கடந்த காலத் தவறுகள் அல்லது பாவங்களை மன்னிக்க மனமில்லாமை; பெரியவனாய் எண்ணப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பம்; விரோதம்; மற்றும் பொருளாதாய எண்ணம்.

சபை நடத்துனர்களின் வாழ்வில் உள்ள தனிப்பட்ட சிரமங்களிலிருந்து சில பிரச்சனைகள் எழும்புகின்றன. இப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் ஒருவர் மற்றவருடனான அவர்களின் உறவுகளைப் பாதிக்கின்றன, மற்றும் அதன் விளைவாக அவை சபையை(யும்) பாதிக்கின்றன. உதாரணமாக, நான் வீட்டில் எவ்வாறு இருக்கிறேன் என்பது நான் உங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் வகையைப் பாதிக்கின்றது. நான் ஒரு பிரசங்கியாராக அல்லது மூப்பர்களில் ஒருவராக இருந்து, எனது மனைவியின் உடல்நிலை மோசமானதாயிருந்தால் … அல்லது நான் உடல் நிலை மோசமானவனாக இருந்தால் … அல்லது எனது பிள்ளைகளிடம் எனக்குப் பிரச்சனைகள் இருந்தால் … அல்லது பணப்பிரச்சனைகள் இருந்தால் … அல்லது சோதிக்கப்படுதல் அல்லது குற்ற உணர்வின் பிரச்சனைகள் இருந்தால் … அல்லது எனது வேலை தொடர்பான பிரச்சனைகள் இருந்தால் … அல்லது எனது வயது அல்லது வாழ்வின் நிலைமை தொடர்பான பிரச்சனைகள் இருந்தால் … நான் மற்றவர்களுடன் உடன்பட்டுச் செல்லுதலைக் கடினமானதாகக் காண்பேன்.

மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார் மிகவும் மாறுபட்டவர்களாய் இருக்கலாம் என்ற உண்மையுடன் சில பிரச்சனைகள் தொடர்பு

கொண்டுள்ளன. மற்றவற்றுக்கு மத்தியில், பின்வரும் "இடைவெளிகள்" அவர்களைப் பிரிக்கலாம்: (1) வயது இடைவெளி, (2) கல்வி இடைவெளி, அல்லது (3) கலாச்சார இடைவெளி - பிரசங்கியார் நகரிலிருந்து வந்தவராக வும் அவர்கள் நாட்டுப்புறத்தவர்களாகவும் இருக்கலாம்.

சில பிரச்சனைகள் நபர்த்தன்மையில் அல்லது நபர்த்துவ வகைகளில் உள்ள வேறுபாடுகளுடன் தொடர்புடையவைகளாய் இருக்கலாம். மக்கள் உண்மையிலேயே - இயல்பான மனநிலை, வெளிநோக்கு, மறுசெயலின் வகைகள், சமாளிக்கும் முறைகள் முதலியவற்றில் - மாறுபட்டவர்களாய் உள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக ஒருவர், உள்ளரங்கமான மற்றும் வெளியரங் கமான மக்களிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைக் கருதலாம் அல்லது "அ வகை" நபர்த்தன்மைகளையும் "ஆ வகை" நபர்த்தன்மைகளையும் கொண்ட மக்களிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைக் கருதலாம். இந்த நபர்த் தன்மை வேறுபாடுகள் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமாகக் கூடும். அவ்வாறு ஆகும் பொழுது, பிரசங்கியார்களோ அல்லது மூப்பர்களோ உண்மையான கிறிஸ்தவர்களாய் உள்ளனரா அல்லவா என்பது குறித்து அவர்களுக் கிடையில் உள்ள வேறுபாடுகள் ஏதொன்றையும் செய்வதில்லை. மக்கள் ஏன் மாறுபட்டவர்களாய் உள்ளனர் என்பது மிகவும் முக்கியமானது அல்ல. மக்கள் மாறுபட்டவர்களாய் உள்ளனர், அவர்களின் மாறுபாடுகள் முரண்பாடுகளுக்குக் காரணமாகக் கூடும் என்பதே முக்கியமானதாக உள்ளது! பொதுவாகவே மக்கள், அடிப்படை இயல்பு அல்லது நபர்த் தன்மையில் தங்களைப் போன்றுள்ள (பிற) மக்களுடன் உடன்பட்டுப் போகின்றவர்களாய் உள்ளனர்.

தீர்வு: தவறுகள் மற்றும் பாவங்கள் பற்றிய பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சபை நடத்துனர்கள் ஒருவர் மற்றவர்களுடைய பலவீனங் களைப் புரிந்து கொள்ளவும், ஒருவர் மற்றவரை மன்னிக்கவும் மற்றும் அதே தவறுகளை மீண்டும் செய்யாதபடி ஆவிக்குரிய வகையில் வளரவும் கற்றுக் கொள்வது அவசியம்.

தனிப்பட்ட சிரமங்களுடன் தொடர்புடைய பிரச்சனைகளுக்கு, யாவரும் தங்கள் பிரச்சனைகளை ஒருவர் மற்றவருக்கு அறிவித்து, ஒருவர் மற்றவரின் பிரச்சனைகளைப் புரிந்து கொள்ள நாடி, மற்றவர்கள் செய்ய வேண்டிய வகையில் குறைவுபடும்போது ஒருவர் மற்றவரை மன்னித்து மற்றும் ஒருவர் மற்றவருக்குப் பெரிய அளவில் பரஸ்பர உதவி/ஆதரவு அளிக்க வேண்டியது அவசியம்.

பிரசங்கியார் மற்றும் மூப்பர்களின் பின்னணிகளுக்கிடையில் உள்ள வேறுபாடுகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளுக்குச் சில தீர்வுகள்/குறை நீக்கும் வழிகள் பின்வருமாறு: (1) பிரசங்கியார்கள் இந்த மாறுபாடுகளை எதிர்பார்க்கவும் மற்றும் அவற்றை ஊழியப்பலத்துடன் கையாளவும் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். (2) உள்ளூர் மக்கள், விசேஷமாக மூப்பர்கள் பிரசங்கியாரிடம் இரக்கத்துடனும் அக்கறையுடனும் இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

நபர்த்துவ வகைகளில் வேறுபாட்டுடன் தொடர்புடைய பிரச்சனை களுக்கு: சபை நடத்துனர்கள் நல்லது கெட்டது எது மற்றும் நடுநிலையானது

எது என்பதை வித்தியாசப்படுத்துவதில் தொடங்க வேண்டும். அவர்கள் எவ்வகையான நபர்த்தன்மை கொண்டவர்களாய் இருப்பினும், சரியானதைச் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். நபர்த்தன்மையில் மாறுபட்ட வகையில் உள்ள மற்றவர்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் மற்றும் அவர்கள் மாறுபட்டவர்களாய் இருக்க அனுமதிக்கவும் அவர்கள் முயற்சி செய்யவும் வேண்டும்.

அதிகாரப் போராட்டங்கள்

பிரச்சனை: மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார் ஆகியோரிடையில் உள்ள இறுக்கம் என்பது, வேறு பாவனையில் பாசாங்கு செய்வதாகத் தோன்றினாலும், அது உண்மையில் அதிகாரத்திற்கான ஒரு போராட்டமாக இருப்பதாகவே காணப்படுகிறது. “யார் பொறுப்பாளராய் இருப்பார்?” என்பது நடத்துவத்துவத்தில் விரோதங்கள் எழுகின்ற பொழுது மறைவாய் உள்ள கேள்வியாக பெரும்பாலும் இருக்கின்றது.

தீர்வு: தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரத்துவம் என்பவற்றின்மேல் உள்ள விருப்பம் என்பது நடத்துனர்களின் பண்பாய் இருக்கக் கூடாது என்று எளிமையாய் ஒப்புக் கொள்வதுதான் இந்தப் பிரச்சனைக்குப் பதில் என்பதாக உள்ளது. சபையில் உண்மையான சீஷரின் அடிப்படை நோக்கமாக இருப்பது ஊழியமே (மத். 20:20-28). அதிகாரத்திற்கு முயற்சி செய்பவர்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும். அதிகாரப் பைத்தியம் கொண்ட பிரசங்கியாருக்கு கர்த்தருடைய சபையின் பிரசங்க மேடையில் இடம் இல்லை, மற்றும் அதிகாரப் பைத்தியம் கொண்ட மூப்பர்கள் அந்த சபையில் நடத்துனர்களாய் ஊழியம் செய்ய தகுதியற்றவர்களாகின்றனர்.

முடிவுரை

மூப்பர்களுக்கும் பிரசங்கியாருக்கும் இடையில் இவ்வளவு அதிகமாய்ப் பிரச்சனைகள் எழும்பக் கூடும் என்ற தகவலானது சிலருக்கு, ஒரு சில நல்ல உறவுகள் மட்டுமே உள்ளன, மகிழ்ச்சியான பிரசங்கியார்களோ அல்லது அன்பு காட்டும் மூப்பர்களோ ஒரு சிலரே உள்ளனர் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம். (ஆனால்) அது தவறான முடிவாக இருக்கும். பல வேளைகளில் ஒரு பிரசங்கியார் பல ஆண்டுகள் அளவாக (சில) மூப்பர்களின் கீழ் மகிழ்ச்சியுடன் ஊழியம் செய்கின்றார். பெரும்பாலான பிரசங்கியார்கள் வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர், கடினமாய் ஊழியம் செய்கின்றனர், இரக்கமுள்ளவர்களாகவும், மூப்பர்களைப் பற்றி அக்கறை மிகுந்தவர்களாகவும் உள்ளனர். மூப்பர்களில் பெரும்பான்மையானோர் தகுதியுள்ளவர்களாக, மனச்சாட்சியுள்ளவர்களாக, சிந்தனைமிக்கவர்களாக, மற்றும் பிரசங்கியாரைக் குறித்து அக்கறையுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். பல விஷயங்களில், பிரசங்கியார்களும் மூப்பர்களும் இசைவுடன் கிறிஸ்து விரும்புகின்றபடியே சபையைக் கட்டி எழுப்ப ஒன்று கூடி ஊழியம் செய்கின்றனர்.

பவுல் தமது இரண்டாவது ஊழியப் பயணத்தின் முடிவில்

எருசலேமுக்குத் திரும்பிப் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கையில் - தாம் மூன்று ஆண்டுகளாக ஊழியம் செய்திருந்த - எபேசு சபையின் மூப்பர்களை மிலேத்துவுக்கு வந்து தம்மைச் சந்திக்கும்படி அழைத்தார். அங்கு அவர் நினைவுகூரத்தக்க "பிரியாவிடைப் பிரசங்கம்" ஒன்றை நிகழ்த்தினார் மற்றும் அவர் பேசி முடித்த பொழுது அவர்களுடன் முழங்காற்படியிட்டு ஜெபித்தார்.

அவர்கள் யாவரும் அழுதார்கள்; அவர்கள் பவுலைத் தழுவிக் கொண்டு, முத்தமிட்டார்கள் மற்றும் அவர்கள் தம்மை (பவுலை) மீண்டும் காண மாட்டார்கள் என்று அவர் கூறியதினிமித்தம் மிகவும் துக்கம் அடைந்தார் கள். பின்பு அவர்கள் அவரைக் கப்பலுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள் (அப். 20:36-38). இவ்வகையான நெருங்கிய உறவுதான் மூப்பர்களுக்கும் சுவிசேஷகருக்கும் இடையில் நிலவ வேண்டியதாக உள்ளது.

குறிப்புகள்:

[1]*மூப்பர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்களுக்கிடையில் உள்ள உறவுடன் தொடர்புடைய பிரச்சனைகளின் இந்தப் பட்டியலுக்காக நான் டேவிட் ரோப்பர் அவர்களுக்குக் கடன்பட்டுள்ளேன்.* [2]See Coy Roper, "Poor Little Me: I'm a Preacher," *Firm Foundation 83* (11 October 1966): 645.